

Centralanvisningskontor for hele Landet. Indenrigsministeren kan bestemme, at enkelte af de øvrige anerkendte Arbejdsanvisningskontorer skal virke som Hovedkontorer for Dele af Landet, samt at et Arbejdsanvisningskontor skal virke som Filialkontor for et andet. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor er pligtigt at samarbejde med andre anerkendte Arbejdsanvisningskontorer efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse samt at være behjælpeligt med Indsamling af Arbejdsstatistik. — Naar flere Kommuner er delagtige i Driften af et Arbejdsanvisningskontor, kan Indenrigsministeren tillade saadanne Afgivelser fra de i nærværende Lov indeholdte Regler, som nødvendiggøres af Fællesskabet mellem Kommunerne. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor kan ikke uden Indenrigsministerens Samtykke ophøre med sin Virksomhed eller overgaa til at være Filial af et andet Arbejdsanvisningskontor.

Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor skal anvise Arbejde af enhver Art. Anvisningen udføres uden Vederlag. — De nærmere Regler for Arbejdsanvisningskontorets Virksomhed fastsættes i et Reglement, der udfærdiges af vedkommende kommunale Raad — København den samlede Kommunalbestyrelse — efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse, og godkendes af Indenrigsministeren. Kontoret er pligtigt at benytte Skemaer, Blanketter og andre Tryksager, der autoriseres af Indenrigsministeren til Brug ved Anvisningen. — Der kan af Kontoret tilstaa Rejsehjælp til Personer, til hvilke der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted. Saafremt en Arbejdsgiver, der har forlangt Arbejdskraft anvist, antager andre Arbejdere, forinden den eller de af det paagældende Arbejdsanvisningskontor anviste Personer har kunnet naa frem til Arbejdsstedet, og Arbejdsgiveren som Følge heraf ikke har Brug for disse, kan de paa nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor faa udbetalt Rejsehjælp til Tilbagereisen. I saadanne Tilfælde skal de af Kontorerne i den Anledning afholdte Rejseudgifter godtgøres disse af vedkommende Arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende Kontor har sendt Afbestilling paa et saadant Tidspunkt, at Rejsen til Arbejdsstedet kunde have været undgaaet. Samme Erstatningspligt paahviler Arbejdsgiveren overfor